

چکیده

امروزه در میان مجازات‌ها "حبس" بیش از همه رواج دارد و به عنوان روشی برای اصلاح و بازسازی مجرم به کار می‌رود، هر چند تا مدتی جامعه را از خطر وجود مجرمان و تبهکاران مصون نگه می‌دارد، ولی پس از آزادی از زندان تازه مشکلات زندانی و جامعه شروع می‌شود. اگر چه نمی‌توان نقش عواملی همچون فقر، بیکاری، مهاجرت و غیره را در عدم پیشگیری مجازات حبس از ارتکاب جرم نادیده گرفت اما علت اصلی این امر که بخش عمده‌ای از جمعیت کیفری زندان را هنوز تکرارکنندگان جرم تشکیل می‌دهند به نظر می‌رسد به لحاظ معایب و ایراداتی می‌باشد که در وجود کیفر حبس و اجرای آن نهفته است. تحقیق فوق در صدد پاسخگویی به این سؤال اصلی است که: مجازات حبس دارای چه پیامدهایی بر تکرار جرم در حقوق ایران و حقوق بین‌الملل کیفری می‌باشد؟ این تحقیق بر این فرضیه اصلی استوار است که امروزه مجازات حبس خودجرم‌زا بوده و موجب تکرار جرم و ایجاد چالش در حقوق ایران و نظام بین‌المللی کیفری گردیده است. هدف اصلی پژوهش فوق، تبیین و بررسی چگونگی تاثیر حبس بر تکرار جرم در حقوق ایران و حقوق بین‌الملل کیفری و همچنین بررسی و تحلیل علل بروز تکرار جرم به عنوان هدف فرعی می‌باشد. یافته‌های تحقیق ناشی از آن است که تکرار جرم، بی‌آنکه بتواند مسئله‌ای حاشیه‌ای و کم‌اهمیت انگاشته شود، نشانه ناتوانی نظام عدالت کیفری و سیاست جنایی در مهار بزهکاری‌ها و بازاجتماعی‌سازی و بازسازگارسازی مجرمین و اجرای سیاست‌های پیشگیری از تکرار بزهکاری‌هاست. بی‌تردید، تکرار جرم، هزینه‌های گزافی را بر جامعه و نهادها و متولیان عدالت کیفری تحمیل می‌کند و نظم و امنیت اجتماعی را در معرض مخاطره جدی قرار می‌دهد. لذا مقابله با آن از طریق مجازات، رویکردهای غیرسرکوب‌گر، مورد توجه جرم‌شناسان و متولیان عدالت کیفری می‌باشد. در این مسیر از روش تحلیلی و توصیفی و داده‌های مورد نیاز با استفاده از کتب و اسناد جمع‌آوری شده استفاده گردیده است.

کلید واژه ها : تکرار جرم، مجازات، حبس، حقوق کیفری، حقوق بین‌الملل کیفری